

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 31/2021-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. januára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 a 3 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Martin pod sp. zn. 3 T 60/2016 a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Argumenty sťažovateľa

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. septembra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED]

██████████ (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia „ústavného práva na riadne prejednanie vecí v zmysle čl. 46 ods. 1, ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky“ v jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 3 T 60/2016.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva: „... Bol som odsúdený za pokračovací zločin sexuálneho zneužívania... rozsudkom SR, Okresným súdom Martin – sp. zn. 3T/60/2016... v prípravnom konaní som sa priznal za skutok 1, a na hlavnom pojednávaní... ma odsúdili za obidva skutky... a to som sa nechcene priznal na podnet advokáta... lenže ja som skutok nespáchal...a to prečo som sa doznal k skutku, dôvodom bol strach a neskúsenosť so zákonom. Neodvolal som sa na krajský súd za, a to my zase poradil advokát... v polovici marca 2018 som podával žiadosť na obnovu konania...potom som sa odvolal aj na kraj,... aj ten my to zamietol... okresný súd akceptoval klamstvá a lži, ktoré som poskytol aj s mojim advokátom...nechcené priznanie je totižto lož... a potom som s pomocou advokátky podal dovolanie na najvyšší súd. A ten my to dovolanie odmietol.“

V ďalšej časti ústavnej sťažnosti sťažovateľ popisuje jednotlivé, podľa jeho názoru „nezrovnalosti“, a vyjadruje názor, že v jeho veci dochádzalo k procesným nedostatkom.

3. V závere žiada o ustanovenie právneho zástupcu z dôvodu „porušenia ústavného práva na riadne prejednanie vecí, v zmysle čl. 46 ods. 1, ods. 3, ústavy Slovenskej republiky“.

II.

Predbežné prerokovanie návrhu

4. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

7. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

8. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu...

10. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Podľa čl. 46 ods. 3 ústavy, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu alebo nesprávnym úradným postupom.

12. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 3 ústavy.

13. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti tvrdí, že vo veci podal dovolanie, avšak rozhodnutie o tomto dovolaní k ústavnej sťažnosti nepriložil, ústavný súd si v rámci prípravy predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti vyžiadal z okresného súdu uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Tdo 49/2020 z 23. júla 2020, z ktorého zistil, že dovolanie sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 3 T 60/2016 z 19. decembra 2017 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) najvyšší súd odmietol podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku z dôvodu, že sťažovateľ nevyužil svoje právo podať proti rozsudku okresného súdu odvolanie, a preto sa stal neoprávnenou osobou na podanie dovolania v zmysle § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

14. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti nekonkretizuje rozhodnutia, ktorými malo byť zasiahnuté do ním uplatnených práv. Vzhľadom na to, že vo veci sťažovateľa boli vydané dve rozhodnutia, ústavný súd vzhľadom na situáciu sťažovateľa, ktorý sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a pri vyhotovovaní ústavnej sťažnosti nemal k dispozícii právneho zástupcu, s poukazom na obsah jeho sťažnosti, považuje za potrebné sa vyjadriť k obidvom rozhodnutiam, ktoré v sťažovateľovej veci boli vydané, a to rozsudku okresného súdu a aj uzneseniu najvyššieho súdu a tiež k potencionalnej možnosti namietaného

porušenia označených práv postupom a rozhodnutiami všeobecných súdov pri rozhodovaní o návrhu na obnovu konania.

15. Podľa § 306 ods. 1 Trestného poriadku opravným prostriedkom proti rozsudku prvého stupňa je odvolanie. Podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

16. Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... *ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd*“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne. Ochrana ústavnosti nie je výlučnou úlohou ústavného súdu, ale všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Aj pre všeobecné súdy vyplýva priamo z ústavy (čl. 46 ods. 1) povinnosť chrániť v konaní a pri rozhodovaní nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť, preto sa subsidiárna právomoc ústavného súdu uplatní až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. napr. IV. ÚS 236/07). Ak teda právny poriadok poskytuje sťažovateľovi iné právne prostriedky ochrany práv garantovaných ústavou alebo medzinárodnou zmluvou, a to aj v podobe možnosti uplatnenia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov v konaní pred všeobecným súdom, nemôže sa pred ich vyčerpaním domáhať úspešne ochrany práv v konaní pred ústavným súdom.

17. Ak sťažovateľ nevyužije právny prostriedok, ktorý zákon poskytuje na účinnú ochranu ním uvedených práv, ústavná sťažnosť je neprípustná.

18. Sťažovateľ mal k dispozícii opravný prostriedok proti rozsudku okresného súdu, ktorým je odvolanie podľa § 306 ods. 1 Trestného poriadku. Tento opravný prostriedok však sťažovateľ nevyužil.

19. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako neprípustnú podľa § 132 ods. 2 v spojení s § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

K namietanému porušeniu uvedených práv sťažovateľa uznesením najvyššieho súdu

20. Podľa § 372 ods. 1 prvej vety Trestného poriadku oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Podľa § 382 písm. d) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 alebo § 373 ani po postupe podľa § 379 ods. 1.

21. Sťažovateľ odvolanie proti rozsudku okresného súdu nepodal.

22. V prípade sťažovateľa išlo o neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky, bez splnenia ktorej nemohol dovolací súd pristúpiť k preskúmaniu vecnej správnosti rozsudku okresného súdu na základe dovolania podaného sťažovateľom. Vzhľadom na uvedené postupoval najvyšší súd správne, ak dovolanie sťažovateľa odmietol bez jeho vecného preskúmania a uvedené práva sťažovateľa preto svojím uznesením porušiť nemohol.

23. S poukazom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľ v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Namietané porušenie práv sťažovateľa v konaní o povolenie obnovy konania

24. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti poukazuje na to, že vo svojej trestnej veci podal aj návrh na obnovu konania, o ktorej rozhodol okresný súd uznesením sp. zn. 13 Nt 28/2018 z 23. júla 2019 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“), pričom jeho sťažnosť

proti uvedenému uzneseniu bola zamietnutá. V ústavnej sťažnosti neuvádza spisovú značka ani dátum uznesenia, ktorým bolo o sťažnosti podanej proti uzneseniu okresného súdu rozhodnuté. Ak však sťažovateľ tvrdí, že dovolanie z 8. júna 2020 bolo podané až po doručení uznesenia o odmietnutí sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu, potom je zrejmé, že ústavný súd sa nemohol zaoberať ani prípadným namietaným porušením uvedených práv sťažovateľa v konaní o povolení obnovy konania, pretože sťažnosť bola ústavnému súdu doručená po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde.

25. Vzhľadom na uvedené ústavnú sťažnosť v tejto časti odmieta ako oneskorene podanú podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde.

26. Z uvedeného je zrejmé, že zo strany sťažovateľa ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Sťažovateľ preto nesplnil zákonnú podmienku na ustanovenie advokáta (bod 6). Z uvedeného dôvodu ústavný súd žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2021

Robert Šorl
predseda senátu